

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w B. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Sławomir Świerczek

Protokolant: stażysta A. T.

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2018 w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa O. H. (1)

przeciwko pozwanemu M. H. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. H. (1) na rzecz jego małoletniego syna O. H. (1) alimenty w kwocie po 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, które płatne będą do rąk matki małoletniego M. G. do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie – począwszy od dnia 27 czerwca 2018r.

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. koszty między stronami wzajemnie znosi,

IV. zwalnia pozwanego od opłaty od zasądzzonego roszczenia,

V. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w B. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. R. kwotę 3000 zł (trzy tysiące złotych) tytułem wynagrodzenia za pełnienie nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu oraz kwotę 23,60 zł (dwadzieścia sześć złotych 60/100) zwrotu wydatków,

VI. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności.

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

B., dnia 3 grudnia 2018r.

III RC 82/18

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 3.12.2018 r.

Małoletni O. H. (1) działający przez matkę M. G. domagał się zasądzenia od ojca M. H. (1) alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie. Uzasadniając pozew, przedstawiciel ustawowy małoletniego naprowadziła na to, że jest synem pozwanego. Razem z matką zamieszkuje oddzielnie. Od około połowy czerwca pozwany ograniczył kontakt z synem. Nie interesuje się jego sytuacją, nie dokłada się do jego utrzymania i wychowania. Matka małoletniego jest uczniem szkoły, poza miejscem zamieszkania. M. G. nie ma stałego źródła utrzymania. Koszt utrzymania dziecka wynosi około 1000 zł miesięcznie. Małoletni jest pod kontrolą lekarską., zdiagnozowano krwiaka poporodowego. Pozwany pracuje w K.. Mieszka w domu rodzinnym wraz z rodzicami i bratem. Na utrzymaniu nie ma nikogo.

Pozwany uznał żądanie do kwoty po 500 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.. Uzasadniając swe stanowisko wskazał na to, że powody opuszczenia przez matkę małoletniego wraz z synem wspólnego miejsca zamieszkania miały być przez nią zawinione. Pozwany nadto zakupił wyprawkę dla syna. Odwiedzając syna miał być źle traktowany w miejscu zamieszkania dziecka, w końcu wyrzucony z domu. M. H. (1) liczył na pogodzenie z matką dziecka i jej powrót do wspólnego zamieszkiwania. Dalej pozwany zakwestionował wysokość kosztów wydatkowanych na utrzymanie małoletniego, w szczególności wydatków na mleko.. Co do swej sytuacji pozwany naprowadził na to, że jako kierowca w K. ma zarabiać około 1500 zł miesięcznie, netto. M. H. (1) zaangażowany jest w pomoc niepełnosprawnemu bratu, w czym wyręcza matkę i to uniemożliwia mu inną formę zarobkowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego O. H. (1) pozwolił na stwierdzenie jego stanu cywilnego. Zgodnie z art. 3 ustawy prawo o aktach stanu cywilnego stanowi on wyłączny dowód na okoliczności w nim stwierdzone. Aktualną sytuację małoletniego powoda ustalił sąd w oparciu o zeznania matki M. G. oraz świadka K. G.. Zasluguje one na wiarę albowiem pochodzą od osób, które sprawują nad małoletnim codzienną pieczę. Z tego tytułu mogły poczynić istotne dla sprawy spostrzeżenia. Zeznania przedstawiciela ustawowego oraz świadka są zgodne i wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Te z kosztów utrzymania domu, których nie zna matka dziecka podaje jego babka macierzysta. Podane przez nie środki potrzebne na zaspokojenie potrzeb dziecka są realne i odpowiadają cenom, które za tego rodzaju artykuły i usługi oferuje rynek. Na ich podstawie sąd ustalił i to, że małoletni ma problemy alergiczne. Faktycznie O. H. (1) jest jeszcze za mały do przeprowadzenia testów wykrywających alergię i diagnoza w przypadku tak małego dziecka może być dokonana objawowo poprzez zaobserwowanie reakcji dziecka na podawane mu produkty. Nadto stan zdrowia małoletniego potwierdza dokumentacja wystawiona przez podmioty zawodowo zajmujące się ochroną zdrowia – historia wizyt w NZOZ, wynik badania USG, potwierdzenie wykonania szczepienia, zaświadczenie prywatnej praktyki lekarskiej. Okoliczności związane z ubezpieczeniem małoletniego w KRUS – ie oprócz zeznań matki wskazanego wyżej świadka potwierdza stosowne zaświadczenie organu. Wysokość kosztów związanych z utrzymaniem domu, tak w przypadku powoda jak i pozwanego potwierdzają rachunki i faktury pochodzące od dostawców mediów. Zakup dla dziecka odzieży, czy obuwia i wysokość poniesionych na to kosztów dokumentuje faktura sprzedawcy, tak samo jak w przypadku wydatków na mleko, chemię, czy medykamenty. Zaświadczenie ze szkoły pozwoliło sądowi na stwierdzenie faktu pobierania przez M. G. nauki, rodzaju kształcenia. Wraz z jej zeznaniami i zeznaniami świadka K. g. ustalił sąd czas pobierania nauki, system kształcenia i to, że w tym czasie małoletni jest zaopiekowany przez babkę, która ograniczyła swe zatrudnienie. Zeznania pozwanego wraz z dokumentacją transakcji internetowych i przyznanie matki małoletniego dały sądowi podstawy co do ustaleń w zakresie handlu internetowego M. G., prowadzenia przez nią aktywności handlowej, uzyskiwanych przez nią z tego tytułu dochodów. Zeznania pozwanego oraz wskazanych przez niego świadków W. H., H. H. (2), pozwoliły sądowi na stwierdzenie starań M. H. (1) o zaspokojenie potrzeb dziecka w okresie wspólnego zamieszkiwania. Natomiast zeznania S. K. pozwoliły na stwierdzenie miejsca, rodzaju i czasokresu zatrudnienia pozwanego. Również one w tej części korespondują ze sobą i zeznaniami pozwanego. Analizując zebrany w sprawie materiał sąd odmówił wiary twierdzeniom w/w osób co do wysokości zarobków pozwanego. W tym zakresie sąd nie przyznał równię waloru wiarygodności umowie o prace, wraz

z aneksami oraz zaświadczeniu pracodawcy M. H. (1) o wysokości uzyskiwanych przez niego zarobków. Kwota ok. 150 zł miesięcznie netto jest nieadekwatna do tego co kierowcom oferuje rynek pracy. W Internecie powszechnie publikuje się informacje o tym, że w tym kraju brakuje kilkadziesiąt tysięcy kierowców, którzy mogą liczyć na zarobki w wysokości kilku tysięcy złotych miesięcznie. Jest więc sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego to, że pozwany pracuje za kwotę ok. 1500 zł netto. Zwłaszcza jeśli porówna się z tym podawane przez niego koszty utrzymania sam dojazd do pracy ma go kosztować 600 zł. miesięcznie a wiąże się z uciążliwościami w postaci dezorganizacji całego dnia. Teraz doszło jeszcze zabezpieczenie alimentacyjne w kwocie 650 zł miesięcznie. Tym samym pozwanemu miałoby pozostawać z ok. 1500 zł netto wynagrodzenia, mniej niż 300 zł miesięcznie na swoje potrzeby. Jest to niewiarygodne tym, bardziej, że w pobliżu miejsca zamieszkania pozwany może pozyskać lepiej płatną pracę. Nie tylko jako kierowca. Posiada wszak liczne praktyczne umiejętności. Zna się na budowlance, z wykształcenia jest mechanikiem. Ustalenia sądu co do sytuacji majątkowej stron uzupełniają zaświadczenia urzędów gminy miejsc ich zamieszkania. Jako dokumenty urzędowe korzystają z domniemania autentyczności, które nie zostało podważone w toku postępowania. Uгода zawarta w sprawie o kontakty pozwoliła sądowi na ustalenie czasokresu sprawowania pieczy nad małoletnim przez pozwanego. Zaświadczenie Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w B. pozwoliło sądowi w połączeniu z zeznaniami matki małoletniego i jego babki macierzystej na ustalenia co do pojazdu jakim M. H. (2) się porusza. W tym aspekcie zasługują na wiarę twierdzenia co do kosztów z tym związanych. Są one tylko niewiele niższe niż to, co należałoby wydać na busa a przy tym korzystanie z samochodu daje większą elastyczność czasową. Informacja GOPS D. pozwoliła sądowi na stwierdzenie rodzaju i wysokości przyznanego świadczenia.

Sąd rozważył, co następuje;

Przepisy regulujące obowiązek alimentacyjny mają bezpośredni związek z problematyką władzy rodzicielskiej. W szczególności art. 95 i 96 krio statuują obowiązek rodziców sprawowania pieczy nad osobą dziecka, jego wychowania - a więc troski o jego fizyczny i duchowy rozwój, przygotowania do pracy odpowiednio do jego uzdolnień. W myśl art. 128 krio obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania spoczywa na rodzicach. Obowiązek ten ma charakter bezwzględny. Kryteriami wyznaczającymi wysokość alimentów są, z jednej strony usprawiedliwione potrzeby dziecka, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców. Rodzaj potrzeb, ich charakter zależy w każdym przypadku od indywidualnych okoliczności wiążących się z osobą małoletniego powoda, jego sytuacji bytowej, zdrowotnej, edukacyjnej, itd. Stosownie do wskazanych wyżej dyrektyw rodzice zobowiązani są zabezpieczyć potrzeby związane z wyżywieniem, odzieżą, obuwem, dachem nad głową, higieną, leczeniem, wykształceniem, dostarczaniem rozrywek, rozwojem zainteresowań i zdolności. Precyzuje te uregulowania art. 133 i 135 kodeksu rodzinnego. Małoletni powód liczą ok. 6 miesięcy życia. Nie jest, więc w stanie utrzymać się samodzielnie. Skoro tak, to nie musi wykazywać niedostatku, by uzyskać świadczenie alimentacyjne ze strony rodziców. Art. 133 krio statuuje zasadę równej stopy życiowej dzieci i rodziców. Stanowisko to jest utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (SN z dnia 5.01.1956r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz.74) i zapoczątkowane zostało jeszcze pod rządami kodeksu rodzinnego z 1950 roku. Trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalania ich z obowiązku utrzymywania dzieci na takiej samej stopie życiowej, na jakiej sami żyją. Pozwanego stać na alimentowania dzieci kwotą określoną w sentencji. Posiada popłatny zawód kierowcy, świadczy pracę na ternie K., gdzie wynagrodzenie jest wysokie. Praca jest na tyle satysfakcjonująca finansowo, że opłaca się mu tam dojeżdżać a nie szukać pracy na miejscu. Z wykształcenia jest mechanikiem, co podnosi jego pozycję na rynku pracy kierowców. Nadto potrafi wykonywać prace budowlane, umie pracować w gospodarstwie rolnym. Pozwanemu należy postawić wysokie wymagania, tym bardziej, że matka małoletniego ograniczona pieczą nad dzieckiem i nauką szkolną stara się pozyskać środki poprzez handel w Internecie. Przez możliwości zarobkowe rodzica przyjmuje się uczciwe, rzetelne wykorzystanie wszystkich swych zalet, posiadanego potencjału a nie to co się faktycznie zarabia. W tym miejscu trzeba zauważyć, że twierdzenia pozwanego o tym, że nie szuka innej pracy, bo w tej jest dobra atmosfera nie mogą tłumaczyć jego bierności w znalezieniu lepiej płatnego zatrudnienia (jeśli się przyjmie, że mało zarabia). Ponadto jego obowiązek alimentacyjny wobec syna jest silniejszy niż obowiązek wspomaganie niepełnosprawnego brata. J. H. może liczyć na matkę i ojca. M. H. (1) sprzeciwiając się podwyższeniu alimentów do kwoty wyższej niż 500 zł miesięcznie kwestionuje potrzeby dziecka i swoje możliwości zarobkowe. Kwota ta nie odpowiada w żadnym razie kosztom utrzymania dziecka w tym wieku, takiej sytuacji bytowej i zdrowotnej jak małoletni powód. W przeliczeniu daje to bowiem stawkę 16,6 zł /dzień. Za

taką kwotę nie sposób utrzymać powoda. Zapewnić mu wyżywienia, odzieży, obuwia, środków czystości, leków, dachu nad głową.

Przepisy krio przewidują również jako jedną z form realizacji obowiązku alimentacyjnego osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dziecka. Taką formę pieczy sprawuje nad małoletnim powodem jego matka. M. G. na co dzień spędza z małoletnim powodem czas, czuwa nad jego bezpieczeństwem, kupuje potrzebne rzeczy: artykuły żywnościowe, odzież, obuwie, prowadzi w razie potrzeby do lekarza, przyrządza posiłki. W okresie swej nauki szkolnej jest zastępowana przez swa matkę. Jednak i tak w znacznie większym stopniu niż pozwany bierze udział w opiece nad dzieckiem. Pozwany w tego rodzaju czynnościach udziału nie bierze w ogóle. Dopiero w wyniku ugody w sprawie o kontakty zaangażuje się silniej w pieczę nad synem. Trzeba jednak zwrócić uwagę na to, że w dalszym ciągu będzie ona nieznaczna. M. H. (1) roztoczy nad O. H. (1) opiekę przez około 20 godzin miesięcznie, to nie jest nawet jedna doba w miesiącu. Przy założeniu, że miesiąc liczy dni 30, piecza pozwanego nie będzie znacząca w procesie wychowania i utrzymania małoletniego. Wiek O. H. (1) wskazuje na to, że tego rodzaju piecza jest znacząca w procesie wychowawczym. Skoro tak, to matka małoletniego w mniejszym stopniu niż jego ojciec zobligowana jest do alimentowania powoda gotówką a może być nawet z tego obowiązku, zgodnie z przepisami zwolniona. M. G. ze względów edukacyjnych oraz opieki nad synem nie jest w stanie pozyskać dochodów na utrzymanie syna. Zdana jest na pomoc socjalną, lecz ta jest wyprzedzona przez obowiązek alimentacyjny rodzica. Należy przy tym zauważyć, że świadczenie 500+ nie może być z mocy wyraźnego rozstrzygnięcia ustawowego zaliczone do dochodów matki małoletnich. Aktywność zarobkową M. G. w Internecie należy ocenić pozytywnie. W taki sposób stara się ona pozyskać środki na utrzymanie. Jednak skala tej działalności, uzyskiwana marża skutkuje tym, że zyski z tej działalności nie są znaczne. Zsumowanie potrzeb powoda prowadzi do wniosku, że nie sięgają one kwoty w skazanej w piśmie procesowym złożonym w toku postępowania. Nie są jednak tak niskie jak chciałby pozwany. Dlatego sąd uwzględnił powództwo w części opiewającej na 750 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie jako nieuzasadnione uległo ono oddaleniu, w myśl art. 6 k.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji na mocy powołanych przepisów, mając jednocześnie na uwadze poglądy Sądu Najwyższego zawarte w Uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16.12.1987r. sygn. III CZP 91/86, OSNP 1988 nr. 4 poz.42. Zwalniając pozwanego od kosztów zasądzonego roszczenia sąd miał na uwadze art. 102 kpc, uznając, że wszystkie zarobione pieniądze winien przeznaczyć na alimentowanie syna. Sąd uwzględnił to, że znaczną kwotę wydaje na dojazdy do pracy a i zapewne swoje utrzymanie poza miejscem zamieszkania oraz to, że teraz będzie ponosił koszty utrzymania syna w czasie kontaktów. Przyznając koszty nieopłaconej pomocy z urzędu sąd zastosował § 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt 9) i ust. 4 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.,2015 r. „ w sprawie opłat ...” / Dz.U. 2015.1800 z późn.zm/ w zw. z art. 100 i art. 96 ust. 1 pkt. 2) ustawy z dnia 28.07.2005 r. „ o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” /Dz. U. 2018.300 tj. z późn.zm/ .

Nadając rygor natychmiastowej wykonalności sąd oparł się o przepis art. 333 § 1 pkt. 1) kpc.

SSR Sławomir Świerczek

s) (...)

(...)

(...)